

CIRKA ABSOLUTT NESTEN KRUSEDULL

Barneteateret UKA-15

Aleksander Vognild Burkow, Hanna Malene Lindberg, Vilde
Traagstad og Benedikte Pernille Bakkeby Øverli

Karakterbeskrivelser

TALE

KARL

BESTEFAR

Bestefar snakker kun til seg selv, Tale og Karl kan ikke høre han. I monologene henvender han seg til publikum.

FORELDER

En karakter som ikke vises på scenen. Stemmen kan komme fra en i bandet.

PIRATENE

PAPPTEIN PURKA, PLOMMEPYSA og PIRKEN

PAPPAGØYEN

BJØRN BLEKKSPRUT

PINNEDYRET

ELEFANTEN I ROMMET

Anslag

Bestefar ligger og sover i overkøya, han er urolig. Tale ligger i underkøya.

TALE

De Magellanske skyer, Andromedagalaksen, asteroider, Regulus, sorte hull, proxima centauri, store-bjørn, lille-bjørn, cassiopeia, karlsvogna, Sirius, Betelgeuse.

BESTEFAR

Hysj.

TALE

Unnskyld. Kan du skru på planetene?

BESTEFAR

Jeg orker ikke.

TALE

Merkur, Venus, Jorden og Mars, Jupiter, Saturn, Uranus og Neptun.

Stille en stund.

TALE

Og... Pluto?
(sukker)
Nå da?

BESTEFAR

Jeg orker ikke.

TALE

Hva med stjernene bare? Åpne opp til dem?

BESTEFAR

Det blir trekk, det er ikke sunt med hull.

TALE

God natt.

BESTEFAR

Visste du at jorda er en satellitt?

TALE

Du har sagt det før.

Det er stille lenge.

TALE

Bestefar?

Tale står opp og går bort til vinduet, åpner det på vidt gap, synger.

(Hull og rom)

TALE

Et stort hull i soverommet

Et lite hull i verdensrommet

BESTEFAR

En dialog som kanskje kan bomme

TALE

Er Tale gjemt på bakrommet?

TALE

Det er så mye,

Er så stort

BESTEFAR

Det er så mye

Blir litt rot

TALE

Å holde orden er ikke lett

BESTEFAR

Å holde orden gjør meg trett

TALE

For vi har

BESTEFAR

Rom i rom

TALE

Et rom, to rom, null rom

BESTEFAR

Tomrom

TALE

Stort rom

BESTEFAR

Lite rom

TALE

Verdensrom

TALE OG BESTEFAR

Null rom, tre rom, to rom

Alt dette er ting vi rommer

BESTEFAAR

Det er lett å forsvinne i for store lommer

TALE

For tiden har vi kun ord som bommer

BESTEFAAR

Lille Tale

TALE

Og store Bestefar

Bestefar han er litt av en kar

Hos ham er det

BESTEFAAR

Inni meg er det

TALE

I hjernen er det

Rom i rom

Et rom, to rom, null rom

BESTEFAAR

Tomrom

TALE

Stort rom

BESTEFAAR

Lite rom

TALE

Verdensrom

TALE OG BESTEFAR

Null rom, tre rom, to rom

Alt dette er i et rom

BESTEFAAR

Det er mange måter å være tom

TALE

Mellom oss er det mellomrom

Melkekartongen er halvtom

Melkeveien i verdensrom

BESTEFAAR

Det er hull i hodet

TALE

Hull i klode?

BESTEFAR

Hull i jorda

Hull i sola

TALE

Et hull er tunnell

BESTEFAR

Hull kan mene vell

TALE

Det fins hull i seg selv

BESTEFAR

Har det kommet et nytt hull i kveld?

TALE

Det er et stort hull i soverommet

Et lite hull i verdensrommet

BESTEFAR

Jeg vil ha noen tanker som ikke bommet

TALE

Et stort hull i soverommet

stort hull i soverommet

stort hull i soverommet

Sangen fader ut. De sovner. Overgangen til neste scenen tydeliggjør at anslaget skjer en god stund før første scene.

1. Karl møter bestefar

Bestefar står og tegner svarte kruseduller på veggen. Mellom bestefar og barna og publikum står det oppstilt en rekke bord med mye bøker og ting relatert til verdensrommet på. Dette gjør at det er vanskelig å komme fram til bestefar. Tale snakker til publikum og seg selv, og hun nynner litt fraværende på «Hull og rom». Bestefar nynner med.

(Hull og rom)

TALE

Hull i klode

Hull i jorda

TALE

*Hull i sola**Et hull er tunnell**Hull kan mene vel**Det fins hull i seg selv*

TALE

Før tok bestefar meg med på Vitensenteret nesten hele tida. Vi har sikkert vært der en milliard trilliard billion ganger.

BESTEFAR

Nåja.

TALE

Det var han som lærte meg sånne ord om alt som er stort: Milliard, trilliard, uendelig, evig. Han sa vi skulle være bestevenner for evig.

(Nølende)

Og... Og det er vi også! Fortsatt! Tror jeg...

BESTEFAR

Joda, vi er det.

TALE

Altså. Han tegner, jeg bygger... Hull på hell, hull med smell, hull i seg selv... Bestefar kan alt om sorte hull og romskip, og han tok meg med på Vitensenteret og der lærte jeg masse om verdensrommet. En gang lagde vi is med flytende nitrogen der, og det er et kjempekaldt stoff og bestefar sa at det blir så kaldt på månen også. For det er iskaldt på månen, i hvert fall på natta, det sier bestefar. Alt bestefar sier er sant. Alle bøkene hans handler om verdensrommet, og jeg får låne dem når jeg vil.

BESTEFAR

Så lenge du er forsiktig.

TALE

En gang traff bestefar en som har vært på månen, og han fikk autografen hans og alt. Men de tok ikke selfie, for det kunne de ikke i gamle dager, da fantes ikke selfie. Og da...

Hun blir avbrutt av at hun plutselig ser Karl som har kommet inn i rommet, han står stille og ser på henne med lue på hodet.

TALE

Karl!

Løper bort og moseklemmer ham.

KARL

Tale!

Karl vrir seg løs, og det er en hårtust som stikker opp bak på hodet hans.

TALE

Får du inn Norsk rikskringkasting eller?

KARL

Hæ?

TALE

Håret ditt står oppover her bak.

Hun ler og stryker på håret hans slik at «antennen» legger seg nedover.

TALE

Tenk om man kunne tatt inn andre ting med antenner, sånn langt borte...

KARL

Som fra... Afrika liksom? Eller på månen?

TALE

Ja, men det er ganske stor forskjell på Afrika som er et kontinent, og på månen som er en naturlig satellitt. Men månen er absolutt lengst borte, ja.

Karl får et tøysete uttrykk i ansiktet, gjør grimaser som for å lytte, holder opp hendene for at Tale skal være stille.

KARL

Vent! Jeg tror jeg hører noe!

TALE

Hva!? Karl! Hva er det du hører? Si det!

KARL

Hahaha, Tale, jeg bare tulla!

TALE

Dust! Jeg trodde jo egentlig ikke på deg, da.

De leker sisten, og ender opp med å komme seg forbi bordene og dulte bort i bestefar.

TALE

Au!

BESTEFAR

(Tutelyd lik elefanten i rommet)

Tut.

Tale og Karl ser på bestefar med et redd blikk, og stormer inn til køyesenga.

BESTEFAR

(Til publikum)

Lov meg at dere ikke sier til noen at jeg er her, er det greit? Dere skjønner - Jeg er her, men jeg er egentlig ikke her. Når jeg snakker nå ser dere meg sånn som Tale og Karl så meg før, sånn jeg var, og sånn jeg egentlig også er. Nå om dagen sitter jeg som regel i stolen min her borte. Det er kjedelig. Hendene mine klør, beina mine vil riste seg, armene mine vil strekke seg opp mot taket, til verdensrommet, jeg vil klatre opp i andre etasje på køyesenga og hodet mitt vil snu seg hit og dit i takt med samtalen, føttene mine vil liste seg to skritt bakover og fire skritt frem, fingrene mine vil snike seg ned i kakeboksen, øynene mine vil lese om verdensrommet, jeg vil fortelle om det til Tale og Karl, jeg vil synges nattasang og holde dem i hendene. Jeg vil danse moonwalk som Michael Jackson.

KARL

Tror du han ble sur?

TALE

Neida. Eller jo, kanskje. Men jeg er sånn cirka absolutt nesten sikker på at han ikke er langsint. Og han kan ikke sladre, så det er en bonus.

KARL

Skal vil gå og si unnskyld?

TALE

Nei.

KARL

Tror du ikke han hadde likt det hvis vi gjorde det da?

TALE

Nei.

KARL

Skal jeg gjøre det for oss begge? Jeg kan godt gjøre det altså.

TALE

Nei.

KARL

Ok, hvis du er sikker så.

*Tale sniker seg bortover og titter på bestefar.
Han ikke kan se henne*

KARL

Hva gjør du?

TALE
Hemmelig.

KARL
Hvorfor det?

TALE
Det får du finne ut av senere, når det er mørkt, og alle har gått og lagt seg. Er du redd?

KARL
Hvorfor... Hvorfor skulle jeg være redd?

TALE
Hvorfor ikke? Hvis jeg hadde vært deg, hadde jeg vært redd. Men jeg er ikke deg, så jeg er ikke redd. Jeg var redd første gang jeg møtte bestefar sånn.

KARL
Hvorfor spionerer du på bestefar?
Tale går og stiller seg bak Karl.

TALE
Jeg spionerer ikke på bestefar, jeg prøver bare å finne ut av hva det er.

KARL
Hva hva da for noe er?

TALE
Hvorfor det er så ekkelt å ramle inni ham sånn.

KARL
Har du lekt sisten med ham før?

TALE
Mange ganger.

KARL
Har du? Før han ble sånn?

TALE
Ja, men bare to ganger da. Men det var gøy.

KARL
Du, Tale?

TALE
Ja?

KARL
Jeg også syns det var litt ekkelt. Han er ikke slik jeg husker han.

TALE

Mm.

FORELDER

(Fra utenfor scenen et sted)

Tale og Karl! Nå er det leggetid, tannpuss!

Tale og Karl går ut av scenen for å bytte til pysj. Bestefar kommer bort til kanten av scenen og nynner på "Nattasang for drømmere" før han begynner å prate. Melodien fortsetter å gå i bakgrunnen mens bestefar snakker.

BESTEFAR

(Til publikum)

Visste dere at jorda er en satellitt? Nei, har jeg sagt det før? Men visste dere at det finnes mange galakser i verdensrommet? Det gjør det. Hvis vi sier det sånn at jeg er på en galakse, Tale er på en, og Karl er på en, så vil nok det på et vis være sant. Men Tale og Karl sine galakser er ganske mye nærmere hverandre, og min har reist litt vekk fra dem.

(Pause)

Tror dere det kan være hull i himmelen? Noen ganger så ser jeg for meg at det plutselig åpner seg en stor rift der hvor det tidligere var lyseblått, og så ser en noe svart. Og vet dere hva? Det så jeg for ikke så lenge siden. Og jeg skal si dere, det var litt nifst, spesielt siden jeg var den eneste som så det. Tale fikk det ikke med seg. Men både Tale og Karl merker det nok på seg, at noe har skjedd med himmelen. Og ja, forresten, tuut.

2. Kveldstanker

Tale og Karl løper rundt og gjør forberedelser til å legge seg (pusse tenner og så videre) mens sangen synges. De nynner med på sangen av og til og ender opp i senga. Bestefar sitter ut på siden på scenen og Tale og Karl kan ikke høre det han sier, men publikum kan.

(Nattasang for drømmere)

FORELDER

(Fra utenfor scenen et sted)

Sammen med sin gode venn, jenta ved sin side

De seiler sammen hele natten, begge like blide

De seiler, seiler, rundt og rundt, i en stille stim

*De stoler på at alle hjelper til så du blir min
For å fly inn i drømmeland*

Må man huske at alt går an

FORELDER

Der finnes det fisk som flyr

Men bare før dagen gryr

Med sine hvite skjorter, de seiler langt av sted

I intet, lengre lengst der ute, en gammel mann blir med

De seiler sammen hele natten, dag og natt igjen

Veien hjem ved reisens ende, vil de finne frem?

For å fly inn i drømmeland

Må man huske at alt går an

Der finnes vesener store og små

og disse møtes i drømme nå

FORELDER

(Fra utenfor scenen et sted)

God natt, Tale, god natt, Karl. Sov godt og drøm søtt.

BESTEFAR

Tuut.

Det er stille en liten stund.

KARL

Det var ikke sånn før, var det?

TALE

Nei.

BESTEFAR

Nei.

KARL

Du kjente ham bedre enn meg.

TALE

Kjenner.

KARL

Uansett, du er heldig.

TALE

Nå har du jo stor mulighet til å bli bedre kjent med ham da, du skal jo være her cirka absolutt nesten hele høstferien.

KARL

Det er ikke det samme.

TALE

Jeg vet.

KARL

Mhm.

BESTEFAR

Jeg er her! Her!

TALE

Det er litt rart.

KARL

Ja.

TALE

Syns du det er rart?

KARL

Ja. Syns du det er merkelig?

TALE

Rart og merkelig betyr sånn cirka absolutt nesten det samme.

KARL

Gjør det?

TALE

Ja. Jeg tror det. Skal vi prøve å sove?

KARL

Snart.

Karl går ut av senga, skrur nattlampa av og på to ganger, går tilbake til senga og legger puta over hodet og under hodet. Etter en liten stund trekker han beina opp mot magen, og ned igjen, opp, og ned igjen. Han legger seg i fosterstilling, så på siden, og sukker. Så legger han puta under hodet igjen.

KARL

Å sove er litt som å dra til et annet univers. Man må forberede seg. Man må drikke et glass vann, så må man kanskje gå på do, og drikke et glass vann til, og så må man telle til fjorten, slukke nattlampa av og på to ganger, og kanskje ligge med puta under hodet, over hodet, kanskje vil ikke øynene lukke seg, de vil se på stjerner og planeter, kanskje klarer man ikke annet enn å være redd fordi verdensrommet er så stort og man ikke helt vet hva som er kantene på det...

BESTEFAR

Jeg lærte deg å tegne for at du skulle klare å sette grenser på arket, så det ikke skulle være hvitt og med uendelige muligheter, vi satt der så lenge før du satte blyanten på arket.

KARL

Jeg er ikke så glad i det som flyter utover, det som ikke har kanter, det jeg ikke kan ramme inn eller legge ned i bokser eller lene meg mot.

TALE

Jeg kan holde deg i hånda og fortelle om verdensrommet. Bestefar lærte meg masse om verdensrommet.

KARL

Verdensrommet...

BESTEFAR

Visste du at jorda er en satellitt?

TALE

Du husker at jeg sa at månen er en satellitt?

KARL

Mm.

TALE

Vel, det er jorda også. Vi lever på en satellitt som går i bane rundt sola, og sola er en stjerne, og i verdensrommet er det uendelig mange stjerner.

KARL

(Litt urolig)

Det er så mange... Jeg klarer ikke forestille meg det.

BESTEFAR

Kan man tenke på denne uendeligheten som noe positivt?

TALE

Og verdensrommet slutter aldri, men likevel så blir det stadig større, det utvider seg selv om det ikke er noe utenfor. Så alt i mellom blir liksom hele tiden svakere.

KARL

Uten kanter. Det kjennes ut som om jeg strekkes ut allerede!

TALE

Neei. Du merker det ikke her på jorda. Du merker det bare sånn litt mellom ting, der blir det stadig lengre avstander, og så plutselig så kan det oppstå revner, og det er det som er sorte hull, du har hørt om sorte hull?

BESTEFAR

Det er egentlig ingen som har forstått hva sorte hull består av, men de forstår ikke hva et jeg består av heller, så kanskje det er det samme?

KARL

Mm. De er skikkelig tunge.

TALE

De er så tunge fordi de er helt, helt tomme inni, akkurat som når du kan bli skikkelig tung når du er så sliten at du føler at du er ingenting. Så tung at det går i minus. Antitung nesten.

BESTEFAAR

Så tung at du letter

Stille

KARL

Når bestefar ikke kan gjøre noen bestefarting, når han ikke kan kaste deg opp i lufta, snakke om alle tingene han kan og lære meg å male om sommeren. Er han bestefar da?

TALE

Jaa. Er han ikke bestefar?

KARL

Jeg vet ikke. Hvis han alltid hadde vært sånn her - hadde han vært bestefar da også?

TALE

Jeg synes det er litt skummelt når han ikke sier noe. Og det med sirklene.

KARL

Kanskje han finnes langt der inne i seg selv et sted.

TALE

Langt der inne.

Stille.

BESTEFAAR

Jeg tror det tomme også kan henge sammen.

KARL

Tonn er det tyngste som finnes, tror jeg!

De sovner.

3. Prompiratene presenteres

Prompiratene gjør sin entré på scenen.

PLOMMEPYSA

Det er litt lite lys her, Pirken.

PIRKEN

Det er mye mørke i verdensrommet, Plommepysa.

PLOMMEPYSA

Jeg synes stjernene er stadig mørkere òg, jeg.

En heliumballong stiger opp mot Plommepysa.

PAPPTEIN PURKA

Dukk!

Ballongen treffer Plommepysa i hodet.

PLOMMEPYSA

Hæ? Au.

PAPPTEIN PURKA

Jeg advarte.

PLOMMEPYSA

Men, Papptein Purka, jeg er ikke bestandig beredt for å få en heliumballong som noen hensynsløse hurraunger har mistet midt i haken. Det var vondt.

PIRKEN

Det er bare litt luft.

PAPPTEIN PURKA

Slutt med sutringa! Hjelp meg å få litt fart på denne fregatten så vi finner fram før det blir helt fritt for fragmenter ved det sorte hullet. Dere vil vel ikke at jeg, deres profittjagende papptein, skal bli sur?

PLOMMEPYSA OG PIRKEN

Nei!

PAPPTEIN PURKA

Vi begynner å få dramatisk lite drivstoff, hvem vil fylle på? Plommepysa?

PLOMMEPYSA

Det er en stund siden jeg spiste, sorry, sir.

PAPPTEIN PURKA

Pirken?

PIRKEN

Jeg vil ikke fylle på fjert. Mener det er litt merkelig med så mange mennesker som ser på.

PAPPTEIN PURKA

Vi er beviselig bare to.

PIRKEN

Det føles som flere.

PAPPTEIN PURKA

(Tydelig irritert)

Føle, føle, du frøken fjertefin!

PLOMMEPYSA

Pass på pulsen, Papptein! Har et par plommer her. Stå stille noen strakser så skal jeg spontant spise meg til en staut sprengladning.

PAPPTEIN PURKA

Paradisisk Plommepysa! Du er en parat pirat!

Plommepysa sluker plommer i en fei.

PLOMMEPYSA

Hva skulle deres høyhet gjort uten hjelp fra en høvelig herre som meg? Pass på hørselen! Full fart mot det fantastisk farlige sorte hullet!

PAPPTEIN PURKA

Du, hvem er det som er papptein og dirigerer her?

PLOMMEPYSA

Sorry, sir, virkelig ikke velfortjent, sir. Var velmenende, virkelig. Kun sporadisk spøk, sir. Rivende ruskende, rullende, romfarertull, kun pregløs preken og potensiell positiv pappteinprat...
(Fortsetter å hviske og det går ut i stillheten idet musikken til sangen starter opp)

(Prompiratenes plyndringsferd)

PLOMMEPYSA

Ved verdensrommets vakre hav, lenge vi har seilt

PAPPTEIN PURKA

I stille sjø, motvind, medvind, vi gynger like greit

PLOMMEPYSA

Vi putrer rundt til lukta, av plommer, promp og pang!

PAPPTEIN PURKA

Og Plommepysas prompebrøl kan luktes helt fra land!

ALLE PIRATENE

Hei hå vi pendler på promp

Som stammer fra vår smekre stump

Fra hull til hull til hull vi drar

Og vår Papptein er en pyntelig kar!

PIRKEN

At sorte hull de fins, det håper vi du husker godt?

Og fra de ting som traver rundt, vi staser opp vårt slott

PLOMMEPYSA

Det finnes flotte, fine ting, folk ikke forstår de har

Så vi passer på å plukke dem opp, før i rommet ut de drar

ALLE PIRATENE

Hei hå vi pendler på promp

Som stammer fra vår smekre stump

Fra hull til hull til hull vi drar

Hos dem vi henter alt vi har!

PIRKEN

Heldigvis fins det hull i fleng, og flere fødes stadig

Og selv om seksjonen rundt og slikt er heller helsikes farlig

PAPPTEIN PURKA

Så er det dit vi er på vei

nå håper jeg hullet nærmer seg!

ALLE PIRATENE

Hei hå vi pendler på promp

Som stammer fra vår smekre stump

Fra hull til hull til hull vi drar

Og vår Papptein er en pyntelig kar

PLOMMEPYSA

Og vår Papptein er en pyntelig kar

PIRKEN

Ja, vår Papptein er en pyntelig kar

PLOMMEPYSA OG PIRKEN

Ja, vår Papptein er en pyntelig kar

PAPPTEIN PURKA

Full fart fremad til det sorte huull!

Det høres et gedigent brak idet Plommepysa promper piratene ut av scenen. En glitterkanon går av.

4. Første glimt av verdensrommet

Tale og Karl sitter på gulvteppet på rommet til Tale, døra er åpen til stua, bestefar hører alt. Begge snakker med radiostemme frem til de går av gulvteppet.

KARL

Forespør samtale med Tale, over.

TALE

Forespørsel om samtale mottatt, forespørsel innvilget. Hva gjelder det? Over.

KARL

Foreslår å lande i nærmeste tre. Over.

TALE

Tale er enig i forslaget. Start landingsprosess. Over.

KARL

Det er mottatt. Starter landingsprosess. Tar ut landingshjul. Over.

TALE

Strekker ut dempevingene. Treet er like under oss. Over.

Later som de trykker på knapper.

KARL

Stiller inn roret i landingsposisjon. Alt er klart for landing. Over.

TALE

Da lander vi! Over og ut.

De går ut av gulvteppeferga med et stort skritt.

KARL

Tenk om vi kunne fly på ordentlig!

TALE

Det hadde vært det kuleste i hele verden.

Karl står og nikker energisk med hodet.

TALE

Men vet du hva som hadde vært kult? Vi kan leke i overkøya! Du kan til og med få sitte foran om du vil!

KARL

Eh, ja, men tror du ikke... Gulvteppeferga vil føle seg litt forlatt da?

Tale ser dømmende på Karl, han blir litt stressa og ombestemmer seg.

KARL

Altså, bare tulla. Dette går fint, er ikke redd for noe, jeg!

Karl tar seg tydelig sammen og ser opp i overkøya

KARL

Okei, er du klar for avgang?

TALE

Klar for avgang!

De begynner å klatre opp stigen til overkøya. Karl klatrer først, veldig sakte. Han drar i snora som slår på Tales planetlampe, som henger i taket og viser alle planetene. Det skjer ingenting når han drar i snora, og når det ikke fungerer drar han i snora flere ganger, først litt forsiktig og etter hvert raskere.

KARL

Du, lampen funker ikke, så kanskje... Det er best at vi leker på gulvet likevel.

TALE

Nei, det fikser vi! Pæra må ha gått. Jeg skal hente en ny, for jeg har lært hvordan man skifter lyspære.

Tale løper ut og man kan høre romstering før hun kommer tilbake og opp i køyesenga.

TALE

Sånn! Vil du sette den i? Jeg skal forklare. Først må man åpne her, for da kan man skru ut den pæra som ikke funker lenger, forsiktig men bestemt, ikke sant, og da kan man skru inn den nye. Også må du passe deg så du ikke får støt, for da ser du både stjerner og solformørkelser på en gang. Og vips! Så funker den igjen.

KARL

Okei, okei...

(Mumler mens han skrur)

Skru ut her, forsiktig men bestemt. Mm, sånn ja, der ja.

Han gir den brukte pæra til Tale, og ser opp i sokkelen hvor pæra sto. Han ser på Tale med et forskrekket uttrykk i ansiktet. Han ser ned over kanten på køyesenga og rister nervøst på hodet. Han strever veldig med å klare å si noe.

KARL

Du, Tale? Jeg har ombestemt meg. Jeg vil ikke være først likevel.

TALE

Hvorfor det?

KARL

Vi bytter plass, du kan gjøre det du.

TALE

Nei, du skulle jo lære det?

KARL

Jeg ombestemte meg.

TALE

Okei, da.

Karl og Tale bytter plass, og Tale titter opp i sokkelen der pæra sto.

TALE

(Sjokkert)

Oi! Karl...

Karl klarer ikke å tenke på noe annet enn kanter og farer og sitter å stapper i seg sjokolade, milkyway eller mars.

TALE

Men det er jo stjerner... Og alt mulig!

KARL

(Drar på det, ser oppgitt ut)

Njaa, altså...

Tale tar Karl i hånda, og begge står oppreist i overkøya, og ser opp i verdensrommet med store øyne. De står oppreist i overkøya. Bestefar sitter og spiser på en milkyway-sjokolade. Tale og Karl klatrer ned fra køyesenga mens bestefar snakker.

BESTEFAR

Det skal ikke så mye til for å se stjernene, en må bare vite når og hvor man skal lete. Også er det viktig å se opp. Også hjelper det at det er stille og rolig rundt deg, og ganske mørkt. Visste dere at det er nesten 200 milliarder stjerner, bare i vår galakse? Og bare noen få av dem klarer vi å bry oss om.

5. Krusedullkartet

Tale og Karl ser på hverandre etter å ha kommet ned fra køyesenga hvor de har sett verdensrommet. Bestefar står i bakgrunnen og tegner sirkler.

KARL

Tror du bestefar vet om dette med taklampa?

TALE

Hm... Kanskje?

Tale og Karl sniker seg bort og ser på bestefar, det ligner på tidligere spionasje.

KARL

Du, Tale?

TALE

Mm?

KARL

Hvorfor tror du bestefar driver og tegner de der greiene på veggen?

TALE

Nei, si det. Kanskje han kjeder seg?

KARL

Tror du det bare er det?

TALE

Det kan jo hende at det bare er fordi han ikke kan noe annet lenger.

KARL

Men Tale, hva hvis...

TALE

Hvis hva, Karl?

KARL

Tenk om vi faktisk *forstår* bestefar bedre enn de voksne! Se på veggen.

Karl peker på veggen. Tale ser på tegningen, kikker oppgitt tilbake på Karl som gestikulerer at hun må fortsette å se på veggen. Tale ser tilbake, prøver desperat å skjønne noe som helst, men gir opp etter hvert.

TALE

Hva er det jeg skal se?

KARL

Bestefars kruseduller!

TALE

(Oppgitt)

Ja, jeg har sett dem før.

KARL

Tenk om de ikke bare er kruseduller! Tenk om de gir mening!

TALE

Hvordan mening da?

KARL

Men se da! Det er jo punkter sant, hvordan funker såne punkter?

TALE

Eeh...

(Lettere irritabel)

Når jeg tegner streker mellom prikker så får jeg bilder som struts eller torsk eller flyvefisk!

KARL

Jeg har sett sånt før. Det er et kart, Tale.

(Fornøyd)

Det er et *stjernekart*!

TALE

Et kart? Et kart...

(Roper)

Karl, du er et geni, en vitenskapsmann, Leonardo da Vinci, Einstein, Newton, Galileo Galilei og bestefar i én!

KARL

Galiglei, en stein, new tan, ja.. Jah, tenk. Det er *akkurat* det jeg er.

TALE

(Entusiastisk)

Karl, nå får vi ordna alt! Bestefar har laget et kart, og det er cirka absolutt nesten sikkert over verdensrommet i taklampa. For på sjuårsdagen min fikk jeg et skattekart i bursdagsgave fra bestefar. Vi måtte løpe gjennom hele huset, fra kjøkkenet til vaskerommet til *inni* fryseren opp til rommet til mamma og pappa og til slutt under senga på rommet mitt og på hver plass måtte vi løse en gåte for å komme videre! Bursdagsgaven min var gjemt *helt* til slutt!

KARL

(Glad)

Oi!

TALE

Det er sikkert noe ved kartets ende som han trenger. Noe som kan hjelpe han! Hvis vi følger kartet kan vi sikkert få fikset bestefar!

De stirrer opp i taket, drømmende om eventyr. Musikk begynner å spille i bakgrunnen.

TALE

Du tegner av kartet, også pakker jeg niste!

Tale finner frem en tegneblokk.

KARL

(Skeptisk)

Niste? Hvor skal vi?

TALE

Ut i verdensrommet selvfølgelig!

6. Ferden ut i verden

Hele denne scenen er en musikksekvens. Tale og Karl løper rundt og leter etter ting de vil ha med seg til verdensrommet.

(Ferden ut i verden)

KARL

Hjelp, tenk så langt bort vi skal dra!

Vi må passe på at vi har med oss alt vi må ha

Det kommer ikke til å være sånn som før

Men det er vel sånn som man gjør

Det var i hvert fall det Tale sa

TALE

Karl, nå må du begynne på kartet

Snart drar vi rett ut i det svarte

Rommet der ute

Snipp, snapp, snute

KARL

Jada, klart jeg skal begynne nå

Vi må jo nesten vite hvilken vei vi skal gå!

Musikken spiller videre mens de begynner å prate. Karl tegner av kartet på tegneblokka si med store bevegelser. Etter en liten stund er han ferdig med kartet, og begynner å løpe rundt for å pakke ting ned i den store sekken sin.

KARL

Nå skal jeg pakke!

TALE

Nå lager jeg niste!

BESTEFAAR

Dere må huske alt, verdensrommet kan være ganske kaldt!

KARL

Kan jeg få kakskiv med brunost?

BESTEFAAR

Jeg elsker kakskiv med brunost.

Tale lager kakskiv med brunost.

KARL

Ja, nå har jeg pakket

Kniv, gaffel, skje, tallerken, glass og litt salt

Jeg må jo prøve å tenke på alt

BESTEFAAR

Om man bare kunne fatte alt.

KARL

Kakskiv, brunost, skinke, ostehøvel, salte sild

Nå overlever vi selv om vi går oss litt vill

Og ikke glem en bok, en krok, litt tau, litt kjeks

Lommelykt, telt, sykkelhjelm og refleks

BESTEFAAR

Refleks er bra, sykkelhjelm sa du alltid jeg måtte ha, men får du plass til alt det der?

KARL

Hjelp, tenk så langt bort vi skal dra!

Vi må passe på at vi har med oss alt vi må ha

Det kommer ikke til å være sånn som før

Men det er vel sånn som man gjør

Hvert fall når man skal ut, ut, ut!

Sovepose, hodelykt, fiskestang og luftmadrass

Ekstra sokker, genser, atlas og kompass

Stillongs, strømpebukse og to par sko

Grillspyd, kokebok og skjærfjøl ganger to

Pute, bamse, lue, votter og en spade

Og ikke glem alt det der som står badet

BESTEFAR

Men la mine medisiner være igjen!

Musikken spiller i bakgrunnen mens Tale og Karl snakker. Begge er gira og smiler, Tale litt mer selvsikker enn Karl.

TALE

Litt farlig, litt merkelig, merksnodig, merkbart, litt stort, litt langt borte og litt uten kanter, men utrolig fascinerende kult!

KARL

Men du tale?

TALE

Ja?

KARL

Vi har kanskje et lite problem...

TALE

Hva da?

KARL

Vel, hvordan skal vi komme oss til verdensrommet, sånn egentlig?

TALE

Fra køyesenga selvfølgelig!

BESTEFAR

Selvfølgelig!

KARL

(Litt skeptisk)

Åja.

De klatrer opp i køyesenga, Tale går først, men Karl kommer seg ikke opp stigen med den enorme ryggsekken på.

TALE

Karl, du kan da ikke ha med alt det der!

KARL

Men hva om vi plutselig går tomme for klær?

TALE

Det skal nok gå greit, vi klarer oss nok

KARL

Jeg skulle liksom være kokk

TALE

Ja, jeg vet jo det, men du får det ikke med

KARL

Greeit, jeg skal ta ut litt

BESTEFAR

Jeg skal passe på det til dere kommer tilbake!

Karl tar ut et par sokker, og ser prøvende på Tale. Hun rister på hodet. Karl prøver å ta ut litt og litt mer, til slutt tømmer han ut to tredjedeler av innholdet i sekken, men han kommer seg fortsatt ikke opp i overkøya. Han legger igjen sekken og setter seg ned ved siden av Tale i overkøya. Musikken fortsetter i bakgrunnen.

TALE

Er du klar, styrmann?

KARL

(Trekker pusten)

Ja.

TALE

Verdensrommet, her kommer vi! 1.. 2... 3!

BESTEFAR

Tut.

Lyd, lys, glitter og tjohei. Bestefar tar en piruett, og setter seg en plass på scenen praktisk for verdensrommet. I det Tale og Karl åpner øynene er de faktisk i verdensrommet.

7. Barna møter prompiratene

Karl og Tale går rundt på scenen og ser rundt seg, og er på overveldet av alt det de ser.

KARL

Så det er sant at det ikke har kanter... Jeg ser i hvert fall ingen... Men der borte er det noe. Hva er det?

TALE

(Faktisk litt skeptisk)

Det kommer nærmere?

(Snur seg mot Karl og snufser)

Og det lukter? Metan i verdensrommet?

KARL

Det lukter da ikke... Hva var det du sa? Metan? Det lukter... Promp!

TALE

Metan og promp er sånn cirka absolutt nesten det...

KARL

(Avbryter Tale)
Vent nå litt, det der er jo et skip! Et piratskip!

TALE

Nei, et romskip!

KARL

Et rompiratskip!

Prompiratskipet krasjer i full fart inn på scenen. Opp fra kahytten i skipet kommer Papptein Purka springende, etterfulgt av Plommepysa og Pirken.

PAPPTEIN PURKA

(Ropende bakover)
Åh, Plommepysa! Du fortjener daddel! Du dustete dumrian, dumme dromedar og dirrende divadronning! Skam, skjemmsel og skuffelse, det er det du er! Dette er oppførsel uverdigg av en prompirat.

PLOMMEPYSA

Åh nei. Ååh nei...
(Påfølgende remse sies med stadig større fart og intensitet)
Sorry sir, sorry, Papptein, det var visst litt mye putt i de plommene, det ble et bombastisk brak...

Pappagøyen flyr opp fra kahytten, og flyr rundt på scenen.

PAPPAGØYEN

(Avbryter)
Pak! Pompastisk! Papptein Purka problematiserer Plommepysa! Plommepysa preker! Posesuppe! Portvin! Possesiver! Pseudonymer!

PAPPTEIN PURKA

(Mot plommepysa)
Aaah! Med det prompebrølet der så har du vekket Pappagøyen! Nå blir det ikke fred for folk noe sted! Du må visst på positur- og plommekontrollkurs!

PAPPAGØYEN

(Roper)
Plommekontrollkurs! Plommekontrollkurs! Pass på prompen!

PLOMMEPYSA

Sorry sir, sorry sir!!
(Til pappagøyen)
Klapp igjen pratemakeriet!

PAPPAGØYEN

Pratemakeriet, pratemakeriet!

PLOMMEPYSA

Helledussen og heia meg. Kom an, Pirken, nå må vi få fiksa dette! Få fart på fyrverkeriet i fronten av skipet, fyll på med mer fjert i farkosten!

PAPPAGØYEN

Pirken pirker potetpraksis! Prompeplikt por Pirken!

PIRKEN

(Til Plommepysa)

Sorry Plomma. Motor'n ble mistrøstig og motløs av brakket fra i stad, den er i en bedriten befatning. Ekke' plass til en liter til.

PLOMMEPYSA

Men Pirken, du er primus motorfikser og prinsipal for primærprofylakse! Du får fikse det! Eller har du bare peiling på promp?

PAPPAGØYEN

(Roper)

Peiling på promp! Pass på prompen! Prompen! Peil, pek, pass på, pass på, pappagøyen passer på, platt, plutt, plett, promp!

Karl og Tale sniker seg bort mot romskipet underveis i denne dialogen. Etter litt hvisking att og fram tar tale med seg kartet og går bort til piratene. Karl gjemmer seg fortsatt.

TALE

Hei, kjære sjømenn. Dere ser ut som noen som har navigert etter både skattekart og sjøkart før. Beklager at vi overhørte samtalen deres, men nå som dere først sitter fjertefast i fjellkanten her, kan dere hjelpe oss litt? Vi har dette absolutt perfekte praktfulle presisjonskartet her.

KARL

(Hvisker til Tale)

Hvorfor snakker du så merkelig, Tale?

TALE

(Hvisker tilbake)

Alle sosialprontologer vet at man må snakke som de innfødte, Karl! Hysj nå! De kan sikkert hjelpe oss!

PAPPAGØYEN

Praktfullt presisjonskart! Pass på! Presisjon på promp!

Tale skvetter til av pappagøyen, men velger å ignorere den. Gestikulerer mot kartet. Plommepysa hopper ned fra skipet og tar en nærmere kikk.

PLOMMEPYSA

Hvor har dere fått dette kjempeteite kartet fra? Det er jo kun kaotiske kruseduller! Eller hva, Pappagøyen, bare pottetett preiketull?

PAPPAGØYEN

(Gjentar fornøyd)
Pottetett preiketull!

Plommepysa viser publikum og de andre piratene kartet, de snakker lavt sammen og bryter i blant ut i latter mens de titter på Tale og Karl.

PLOMMEPYSA

En kan da ikke navigere hverken blant sjø eller stjerner etter noe slikt!

PAPPTEIN PURKA

Hahaha!

PLOMMEPYSA

Hahahah!

PIRKEN

Hohohoho!

PAPPAGØYEN

PAPAPAPAPA! Puslinger, pruseduller, pappagøyer, pottetull!

TALE

(Trassig)
Det er ikke kruseduller! Det er et kart!

PAPPTEIN PURKA

Kruseduller, kart, klart, kort, klipp, kupp, kipp...

PAPPAGØYEN

Pruseduller, part, plart, port, plipp ,plupp, pipp

Regla fortsetter.

TALE

(Roper)
Karl!

PAPPAGØYEN

Parl! Pil! Papp!

PAPPTEIN PURKA

Ja, nettopp, jenta mi! Karl, kiwi, Karsten, kristen, koie, kli.

TALE

Nei, Karl! Hjelp meg da!

Pappteinen stopper opp, og titter på Karl.

PAPPTEIN PURKA

Ah! Karl, ja! Hyggelig å hilse på dem, tause unge mann! Og de da, kjære dem, hva heter De?

PAPPAGØYEN

Prate! Passe på, pass på! pass på pakten!

TALE

Tale, og vi er her for å finne ut hvordan vi kan fikse bestefar, og det er han som tegnet kartet, og vi kom hit, men det er ikke så lett å skjønne, for vi har aldri vært i verdensrommet før, og...

PAPPTEIN PURKA

Nå må du roe ned et par hundre hakk, lille taletrengte Tale. Det kartet der er bare krøll

I bakgrunnen har Plommepysa og Pirken jobbet med å få i gang promskipet, og nå putrer det plutselig i gang.

PAPPTEIN PURKA

Og deeer! Var prompiratskipet i perfekt prima tilstand, så da er vi nesten nødt til å gå, vi må jobbe nå!

PAPPAGØYEN

Perfekt prima prompiratskip!

PIRKEN

Hei hå.

PLOMMEPYSA

Klar med et passe prompastisk brak om et par strakser, Pappstein! 3!...

PAPPAGØYEN

Prompastisk prompastisk pappstein!

TALE

Nei, vent! dere må jo

PLOMMEPYSA

2!...

TALE

Kunne hjelpe oss! hvilken vei skal vi gå?

PAPPTEIN PURKA

Pass på pakten! Pakkereise, har dere prøvd dere på det? Da får man sånn all inclusive også slipper man å finne fram selv!

PLOMMEPYSA

1! Adjø!

Med et stort prompebrak seiler de ut av scenen. Glitterkanonen deres går av.

8. Pappagøyen

Tale og Karl står igjen etter at piratene har dratt.

TALE

(Litt desperat)

Nei! Stopp!

Stille.

KARL

De har dratt.

TALE

Ja. Det er dessverre sånn cirka absolutt nesten helt sikkert.

KARL

Akkupresis!

TALE

Man skulle tro at sjøfolk, selv om de er "prompirater", var litt mer hjelpsomme. Er det ikke kvinner og barn først? Og vi må være de eneste barna i galaksers omkrets.

KARL

Og de sa at kartet vårt bare var pull, jeg mener tull, og...

TALE

(Avbryter)

Pff. Skal man tro på de der liksom? Hvor mye kan man stole på de som har et skip drevet av promp?! Jeg tror de løy, jeg tror de bare ikke ville fortelle oss hvordan kartet funker.

KARL

Vi må finne dem igjen. Hvordan skal vi til det? De prompebraket seg ganske hurtig ut...

TALE

Ja... Vi får spise litt mens vi tenker på det, kroppen funker best når den har mat!

Karl og Tale setter seg oppgitt ned og spiser kakskiv, i håp om at det skal klarere hodene. Sitter og titter rundt på alt det som er verdensrommet. Tale og Karl rynker etterhvert på nesa.

TALE

Kjenner du også den lukten?

KARL

Promp!

TALE

Ja! Det stinker prompirat!

De ser rundt seg, Tale skimter Pappagøyen.

TALE

Der! Der, Karl!

Peker.

KARL

Oi! Pappagøyen!

TALE

Hysj!

Tale sniker seg bortover, spionerer på lignende vis som når hun spionerer på bestefar.

KARL

(Hvisker)

Hva driver du med?

TALE

Ingenting

KARL

Hvorfor spionerer du på Pappagøyen?

Tale går og stiller seg bak Karl.

TALE

Jeg spionerer ikke, jeg prøver bare å finne ut av hvor den skal.

KARL

Ah! Men hvis vi spør så kan det hende den vil si hvor Prompiratene er?

TALE

(Noe overraska)

Det var ikke dumt tenkt! Pappagøyen, kom hit da!

PAPPAGØYEN

Pappagøyen pakker pronto potene, pass på!

TALE

Supert. Ord på P. Kjempeinspirerende.

PAPPAGØYEN

Pappteinen promptet prompiratskipet på praksemplarisk potetvis.

TALE

Det er helt sant, herr Pappagøye, men kan du si oss hvor de er?

PAPPAGØYEN

Pappagøyen prater.

TALE

Jeg hører det.

PAPPAGØYEN

Praksemplarisk!

TALE

Akkurat, ja.
(Overtydelig og høyt)
Hvor dro prompiratene?

PAPPAGØYEN

Pomfrittes! Pliktoppfyllende Pappagøyespråk!

TALE

(Til Karl)
Dette var sånn cirka absolutt nesten helt unyttig.

KARL

(Forstår plutselig)
Nei, Tale! Du må bare snakke som den! Som du sa! Herm etter de innfødte, sånn som sosialprontologene gjør!
(Til pappagøyen)
Pjokk plager Pappagøye!

PAPPAGØYEN

Paradisisk! Praksemplariks! Praksemplarisk paradigmeskifte! Praktfull plaprende pjokk!

KARL

(Veldig fornøyd)
Planetarisk!

TALE

Enn så givende dette har vært, tror jeg vi burde komme oss videre. Vet du hvor piratene er, Pappagøyen?

Pappagøyen svarer ikke, Karl kremter og ruller øyne mot Pappagøyen, som ruller tilbake.

TALE

Unnskyld.
(Kremter)
Plagierende Pappagøyen, peke på prompirater?

PAPPAGØYEN

Potensielt på Pinnetorget.

TALE
Pinnetorget. Presist.

PAPPAGØYEN
Pilen peker

Pappagøyen løfter vingen mot et skilt.

KARL
Planetastisk! Paraplymatisk!

Pappagøyen flyr videre. Tale og Karl går mot skiltet.

9. Bjørn Blekksprut

Tale og Karl står foran et skilt. De prøver å tolke skiltet, men med lite hell. De ser forvirret på hverandre.

TALE
Jeg klarer ikke lese det. Det må være noe galt med det.

Karl tar på skiltet. Det er klissete av noe som ser ut som blekk. Det kommer en blekksprut svevende mot dem. De prøver å få kontakt med den.

TALE
Hei, jeg vil gjerne snakke litt med deg!
(Blekkspruten svarer ikke)
Hello.

Bonjour!

Guten tag

Connichiwa?

KARL
(Til Tale)
Konnissjiva?

TALE
Det betyr "Hei" på japansk.

KARL
Japansk?

Karl vinker til skikkelsen. Skikkelsen vinker tilbake.

TALE
Hva heter du?
(Skikkelsen svarer ikke)
What is your name? Quel est votre nom? Como se llama?

KARL

Hvor kan du alt dette fra?

TALE

Jeg er åtte år gammel og er på tur i verdensrommet, tror du ikke jeg har prioriteringene mine klare? Språk er viktig for å forstå hverandre, så jeg har lånt språkkurs på biblioteket.

*Karl rekker frem hånden sin til skikkelsen.
Skikkelsen rekker frem en fuktig tentakel, den spruter blekk over både Karl og Tale.*

TALE

Æsj.

KARL

Jeg synes vi kan kalle ham Bjørn. Går det greit om vi kaller deg Bjørn?

Blekkspruten blir grønn.

TALE

Bjørn?

KARL

Se, han skifter farge!

TALE

(Furten og irritert over alt blekket)
Unnskyld, ehm, Bjørn... Kan du hjelpe oss å lese dette kartet?

Blekkspruten skifter mellom mange farger.

TALE

Jeg revurderer nytteverdien av språkkurs.

Karl bretter opp ermene og viser blekkspruten kartet

KARL

Jeg kan prøve, Tale. Vet du hvilken vei vi burde gå nå?

Bjørn blir gul, og gjør en større innsats for å skjønne kartet.

KARL

Hmm... Hva med det skiltet der borte, skjønner du hva det står der?

Bjørn vasker blekk bort fra skiltet.

TALE

Jeg klarer ikke å lese det skiltet der, og da tviler jeg på at en blekksprut skal klare det altså, Karl.

Blekkspruten Bjørn står ved skiltet og lyser grønt.

KARL

Uhm, kunne du vært litt tydeligere?

Karl holder frem kartet så Bjørn får se. Han skifter mellom farger igjen.

KARL

Hmm... Skal vi gå denne veien mener du?

Blekkspruten blir rød.

KARL

Ikke det nei... Denne veien da?

Blekkspruten blir rosa.

KARL

Neivel... Denne veien?

Blekkspruten blir gul.

TALE

Kom igjen, dette hjelper oss ikke, vi får prøve å finne pinnetorget på egen hånd!

KARL

(Overhører Tale)

Denne veien?

Blekkspruten blir grønn.

KARL

Tusen takk for hjelpen, Bjørn!

TALE

(Bitter)

Hjelp og hjelp, det hadde spart oss mye tid om de bare satt opp et trafikklys.

10. Oppdagelse av romjolla

Scene med fokus på bevegelse og musikk. Tale og Karl går i forskjellige retninger. De ser, snur og vender på kartet for å prøve å forstå det. De blir oppgitte, før de igjen får håp om at de har klart å finne ut noe. De ser et skilt hvor det står "Endestasjon om X (antall minutter til de er fremme ved det sorte hullet) minutter ved tempo 2". Det er bestefar som holder dette skiltet. Tale og Karl surrer rundt omkring til musikken, møter på flere skilt og etter hvert får de øye på en romjolle med piratkjennetegn som flyter rundt alene.

TALE

Oi, hvor kom den jolla fra?

KARL

Den ser ut som om den egentlig hører til hos piratene.

TALE

Det er jo helt perfekt! Kom igjen!

KARL

Kom igjen hva?

TALE

Vi kan ro, eller, jeg kan ro, også kommer vi oss sånn cirka absolutt nesten helt sikkert fortere framover! Kanskje den føler på seg hvor piratskipet er, og vil vende tilbake til det?

KARL

Tror du vi bare kan ta den?

TALE

Vi bare låner den, når vi har funnet ut hvor bestefar vil føre oss med stjernekartet, så leverer vi jolla tilbake.

KARL

(Nervøst)

Men Tale, vi har jo ikke med redningsvest, eller nødbluss, eller tannbørste, eller hodelykt, eller refleks eller...

TALE

(Avbryter)

Du, nå må du gi deg, du kan ligge på bunn og ikke se ut.

Tale setter seg til og begynner å ro.

TALE

Det var vel ikke så verst, eller? Det var bestefar som lærte meg å ro.

KARL

Neei. Det var nesten litt behagelig.

Stille.

KARL

Tale, kan du synge nattasang?

(Nattasang for drømmere)

TALE

I sin hvite skjorte seiler han rundt jorda

TALE

*Sammen med sin gode venn, jenta ved sin side
De seiler sammen hele natten, begge like blide
De seiler, seiler, rundt og rundt, i en stille stim
De stoler på at alle hjelper til så du blir min*

For å fly inn i drømmeland

Må man huske at alt går...

(Tale avbryter seg selv)

Se! Et nytt skilt!

Tale reiser seg halvveis opp i båten slik at den gynger kraftig. Et skilt vises på den andre enden av scenen, det er bestefar som vifter med skiltet. På skiltet, som er formet som en pil, står det "Verdensrommet, Pinnetorget, Søndre side". Karl setter seg opp i båten og ser seg rundt, men i det han snur seg i riktig retning forsvinner skiltet.

KARL

Hvor da?

TALE

Det forsvant! Det var der nettopp! Vi må ro den veien!

Tale setter seg ned og ror målrettet mot stedet hun så skiltet.

KARL

Jeg blir nede jeg.

Karl legger seg ned igjen, og Tale ror videre i det dunkle verdensrommet.

11. Pinnedyret

Tale ror. Barna er irriterte og slitne etter at de har rodd så lenge, men Karl tør endelig å se ut.

KARL

1 og 2 og 3!

TALE

Ro!

KARL

1 og 2 og 3!

TALE

Ro!

KARL

Nei, nei, tre!
 (Roper)
 Tre rett fram!

De ror i full fart inn i et romtre. Det faller ned granatepler fra treet i romjolla, og de skvetter voldsomt. Panikk oppstår. Granateplene begynner å gløde og det stikker en lunte ut av dem.

KARL

(Redd)
 Vaskeekte granaterepler!
 (Positiv)
 Jeg elsker granatepler!

TALE

Karl, vi må ut av båten, og klatre opp i treet før de sprenges!

Tale drar i Karl og prøver å få han med seg opp i treet.

KARL

Jeg liker ikke høyder jeg. Og jeg har ikke med refleks så jeg tør ikke å klatre!

TALE

Kom! Du klarer deg uten refleks!

Tale river med seg Karl og de klatrer opp i treet, det kommer mer røyk ut av romjolla. Den synker mens de sitter i treet og kikker ned. Det er stille.

PINNEDYR

Pinne.
 (Stille)

PINNEDYR

Pinne.

KARL

Hæ?

PINNEDYR

Pinne.

TALE

Uæ! Hvor kommer den lyden fra?

PINNEDYR
Pinne.

TALE
Pinne?

PINNEDYR
Pinne.

TALE
Pinne!

PINNEDYR
Pinne.

Tale undersøker treet etter hvor pinnedyret er, og finner det etterhvert ved å føle seg frem. Pinnedyret sitter i en pinnestol med en pinnepipe i munnen.

TALE
Rundt... Hardt... Mose? Jeg tror det sitter en pinne i en stol!

PINNEDYR
Pinne.

TALE
Tror du vi nærmer oss pinnetorget? Tror du den vet hvor piratene er? Kanskje det var hit skiltet ville lede oss? Kanskje vi faktisk er på rett vei? Jeg tror kanskje cirka absolutt nesten det er faktum. Kanskje vi kan snakke med den? Hvordan snakker pinner? De snakker da ikke, gjør de? Pinnedyr... Hm...

PINNEDYR
Pinne.

TALE
(Blir sur og utålmodig)
Ååh, kan du ikke bare snakke sånn som normale, friske mennesker gjør, du friker meg ut!

PINNEDYR
Pinne.

KARL
Kanskje hvis jeg legger meg flat som den?

Karl legger seg flat ved siden av pinnedyret

KARL
Pinne?

PINNEDYR
Pinne.

TALE

Jeg er lei av at folk ikke klarer å snakke normalt.

PINNEDYR

Pinne.

KARL

Pinne.

TALE

(Bastant)

Hvis vi blir liggende her en stund så får jeg vel legge meg flat jeg og da. Pinne! Pinnepinnepinne.

Karl snakker med pinnedyret, og får etter hvert med seg surpomp-Tale. De har det ganske gøyalt selv om pinnedyret i stor grad ignorerer dem. De fortsetter å ligge i treet med pinnedyret og småsnakker sammen til de sovner. Pinnedyret sniker seg bort i nattens mulm og mørke, og samtidig høres pinnedyrmusikk og tutelyd som han hører lokke på ham.

12. Rap battle - Kidza vs.

Prompiratene

Det begynner å bli lyst. Tale og Karl snakker i søvne. Det høres et dunk, høing og prompting, og de skvetter til av dunket.

KARL

Æsj, det lukter promp!

TALE

(Søvnig, våknende)

Putre... Pendle... Plommer... Promp... Promp? ... Prompirater!

PAPPTEIN PURKA

(Høres fra under treet)

Sett seil så i lende.

PAPPTEIN PURKA

Sorte hull skal plyndres pronto!

Treet begynner å riste. Tale og Karl faller ned på dekket til skipet. De detter oppå Pirken.

PIRKEN

Au, våre kjære landkrabber er tilbake! Har den seilende tilstand til sjøs sendt dere tilbake til vår skute?

KARL

Kan dere ikke se på kartet vårt en gang til? Kanskje dere "overså" noe sist?

PIRKEN

Den krusedullen der? Ikke er det skattekart og ikke er det sjøkart.

PAPPTEIN PURKA

(Legger ved)

Ikke er det Mario-kart heller. Ikke rart dere går i sirkel med dette krøllekartet her!

KARL

Mener du at kartet bare er tull?

PAPPTEIN PURKA

Øy! Husk hvem av oss som har plommepeiling!

PIRKEN

Jeg sier ikke at kartet er tull, men jeg tror det er en gal manns verk. En siste rest av et sinn som var, som surrer rundt i ingenting.

KARL

(Bryter ut i sinne)

Ikke snakk sånn om bestefar!

PLOMMEPYSA

At en bestefar har tegnet dette rælet her? Jeg beklager å være til besvær men på meg ser det ut som om de gale genene gikk i arv til dere, gutter og jenter.

PAPPTEIN PURKA

Det eneste en slik gamling er god for er å koke pinnekjøtt!

Piratene bryter ut i latter.

KARL

Si at de lyver, Tale, si det.

Tale står stum og ser på når sangen begynner.

(Bestefar er gal)

Her kan bestefar være med i bandet eller med å kore. Hele sangen er en rap battle

PAPPTEIN PURKA

Ute her på villspor, i verdensrommets fiskegarn

Galskapen den går i arv, fra bestefar til barn

PLOMMEPYSA

(Veldig tilgjort hiphop-stil)

Doktor, doktor, si meg, hva er min diagnose?

PAPPTEIN PURKA

(Svarer med like tilgjort hiphop-stil)
 De er en landkrabbe til sjøs, en farlig prognose
 (Vanlig stemme herfra)
 Tenk å tro at kartet setter riktig kurs for deg
 Når det er selvsagt at slik er det ei
 Å navigere etter krusedull, ikke særlig bra
 Men vi skal plyndre sorte hull, så vi må nesten dra
 Ooow!

TALE

Dere prompirater setter opp en iskald front
 Vi har snakket med mange dyr, og utvidet vår horisont
 Det kartet her det er ikke tull, jeg må si meg
 rimelig trøtt
 En ufin velkomst som det her, vi drar før det blir
 sprøtt

KARL

Promp dere vær så god avsted, vi stikker til et
 triveligere sted

*Tale og Karl går bakover opp i en jolle mens
 sangen synges ferdig. Tale kutter jolla løs, og
 de flykter.*

PLOMMEPYSA

(Veldig tilgjort)
 Doktor, doktor, si meg, hva er min diagnose?

PAPPTEIN PURKA

(Svarer med like tilgjort hiphop-stil)
 De er en landkrabbe til sjøs, en farlig prognose
 (Vanlig stemme herfra)
 Tenk å tro at kartet setter riktig kurs for deg
 Når det er selvsagt at slik er det ei
 Å navigere etter krusedull, ikke særlig bra
 Men vi skal plyndre sorte hull, så vi må nesten dra

13. Roing i håpløshet

Tale og Karl ror. Karl har blitt mer vant til romjolla, men sitter fortsatt på bunnen.

TALE

For noen dustete pirater, tenk å si at bestefar er gal. Bestefar er jo ikke gal, han er bare litt, litt, ja, litt rar bare.

KARL

Ja, enig. La oss ikke høre på piratene.

TALE

Hvordan går det med kartet? Skjønner du noe mer av det?

KARL

Neei. Det er liksom bare kruseduller...

(Imiterer Plommepysa)

En bestefar har tegnet dette rølet her? Jeg beklager å være til besvær men på meg ser det ut som om de gale genene gikk i arv til dere, gutter og jenter.

TALE

Det kan jo ikke bare være kruseduller! Jeg er helt hundre prosent bombesikker på at bestefar prøver å fortelle oss noe. Han er ikke gal, det er piratene som er gale.

KARL

Ja!

(Litt stillere)

Ja. Hvis vi bare finner ut av kartet, så får vi vite hva bestefar prøver å fortelle oss.

Det er stille en stund, mens Tale ror og Karl ser på kartet, snur og vender på det. Han kommer med plutselige «Aha»- utbrudd eller annet, og oppgitte sukk, litt om hverandre. Man hører bestefar tute.

KARL

(Nølende)

Tale?

TALE

Mm?

KARL

Tenk om... Tenk om..

Stille

TALE

Hva?

Stille

KARL

Tenk om det...

TALE

Hm?

KARL

Tenk om det er sant likevel da, Tale? Tenk om det ikke gir mening? Tenk om vi er gale?

TALE

Nei, men selvfølgelig gir det mening! Det er jeg absolutt hundre prosent bombesikker på! Vi finner ut av det.

KARL

Men det er jo ingen stedsnavn eller noe annet man kan kjenne igjen på dette kartet!

TALE

Nei, det er sant.

KARL

Tale, hva skal vi gjøre? Vi er ute på ferd i verdensrommet og vi vet ikke hvor vi er eller hvor vi skal, eller hvilken vei som er hjemover. Tenk om vi aldri kommer hjem igjen!

Karl legger hodet i hendene, Tale setter seg ved siden av han og stryker han på ryggen.

TALE

Vi skal nok komme oss hjem. La meg se på kartet.

Tale setter seg for å ro, og Karl synger. Det høres fjerne tut underveis.

(Stjernene lyser ikke)

KARL

Ingen kanter er å se

det er vanskelig å le

Jeg tenker på så mange ting

men alt går rundt i ring

*Og alt burde være som det var
Krusedull, tull og et stort hull*

Skulle ønske bestefar var her

Krusedull, tull og et stort hull

KARL
*Stjernene lyser ikke der
 Rommet er så tomt*

det gjør alt veldig dumt

Jeg vil synge og le

men jeg får ikke fred

*Og alt burde være som det var
 Krusedull, tull og et stort hull*

Skulle ønske bestefar var her

Krusedull, tull og et stort hull

Stjernene lyser ikke der

14. Elefanten i rommet

*En lyd høres, lik et orkester som spiller fire
 forskjellige sanger, samt en tutelyd. Karl og
 Tale ser bekymret på hverandre.*

KARL
 Eeh, Tale?

TALE
 Ja?

KARL
 Hører du det jeg hører?

TALE
 Hvis du hører noe som høres ut som en grønn elefant
 som løper mot oss, så tror jeg vi hører sånn cirka
 absolutt nesten det samme ja.

Tutingen fortsetter og blir høyere.

KARL
 B-b-bør vi gjemme oss? La oss gjemme oss, det er en
 stein der, la oss gjemme oss der.

TALE
 Stein, ja, lurt. Vi gjemmer oss der.

Karl blir dratt med bak steinen av Tale.

KARL
 Jeg tror jeg har blitt litt sjøsyk jeg, kanskje jeg
 helledusinerer. Kanskje vi bare trodde det var en
 elefant.

TALE

Gi deg da, Karl, du må ha feber for å helledusinere.
Dessuten står jo elefanten der borte.

*Begge titter forsiktig opp fra bak steinen,
elefanten tuter og de gjemmer seg igjen.*

KARL

Tror du den er farlig?

TALE

Jeg tror vi bør holde oss her.

*Tale og Karl oppdager plutselig at de har glemt
kartet borte ved jolla.*

TALE

Karl, kartet! Gjem vekk kartet!

KARL

Hvorfor må jeg gjøre det? Tenk om den ser meg?

TALE

Du er nærmest, kom igjen!

*Karl strekker seg forsiktig fram og drar kartet
til seg, og blir samtidig oppdaget av elefanten.
Den dytter vekk steinen og de kommer til syne,
elefanten begynner å hoppe rundt dem i sirkler
og begynner å synge på en måte de aldri har hørt
før.*

TALE

(Med stotrende, usikker stemme)

Hee- hei!

*Elefanten svarer med å tute høyt i snabelen 3
ganger. Tale og Karl reiser seg opp og ser
skrekkslagne på elefanten. Karl gjemmer seg litt
bak Tale, og gjemmer kartet bak ryggen sin.*

TALE

(Stotrer usikkert)

Eh ja. H-h-hallo... Du, vi, altså Karl og jeg, Karl
er fetteren min, vi...

KARL

(Avbryter Tale hviskende)

Skal vi løpe?

*Karl står litt bak Tale, klar til å løpe.
Elefanten strekker snabelen bort til Tale, og
stryker henne på armen. Hun skvetter til først,
før hun skjønner at elefanten er vennlig.*

TALE

(Fortsatt litt nervøs)
Åh, hallo, ja, hei, hehe, altså, vi lurte på om...

Hinter til Karl om at hun vil ha kartet.

TALE

Ja, altså, om du kanskje, du vet, kanskje kunne hjelpe oss med dette kartet?

KARL

Men... Skulle jeg ikke gjemme det da?

Tale gir Karl et oppgitt blikk. Karl vifter med karet og gir det til Tale. Elefanten tuter to ganger.

TALE

Eh, ja. Du skjønner ehm, elefant, at akkurat det der har jeg dessverre litt problemer med å forstå. Men du vet ikke sånn cirka absolutt nesten hvordan dette kartet fungerer?

Tale rekker kartet til elefanten, han tar imot det med snabelen. Etter å ha sett på det en liten stund, så tuter elefanten 7 ganger, 3 ganger, og så 2 ganger.

TALE

(Litt desperat)
Karl! Kan du ikke hjelpe meg litt her? jeg skjønner ingenting!

KARL

Men...

TALE

Vær så snill!

KARL

Men... Jeg tror det er en kode.

TALE

Hæ?

KARL

Jeg tror det er en kode.

Elefanten gjentar entusiastisk tutingen med sekvenser på 7, 3 og 2 med jevne mellomrom.

KARL

Hører du det ikke? Det er først 7 tut, så 3 tut og så 2 tut... Kan det være sånn... Neei... Eller... Hmm...

Karl går rundt omkring, grubler og mumler for seg selv på hva han tror det kan være. Han kan teller opp steiner i antall på 7, 3 og 2, og går rundt og skritter opp meter med tallene 7, 3 og 2. Dette tar en liten stund.

TALE

Men hva skal det bety? 7, 3, 2?

KARL

Kanskje det er en beskjed... Om... Om... Hvordan avstandene mellom punktene fungerer!

Elefanten tuter begeistret en lang tut.

KARL

Kanskje den første prikken er 7 lysår unna prikk 2 som er 3 lysår unna prikk 3 som er 2 lysår unna prikk 4? Da vet vi hvor langt vi skal i hver retning i hvert fall, også må vi bare finne utgangspunktet.

TALE

(Plutselig ovenpå igjen)

Supert! Jeg visste vi kom til å finne ut av det, jeg har teft for sånt.

Elefanten tuter en gang til, denne gangen litt skeptisk. Dette tutet gjør at kartet flyr vekk fra snabelen hans og langt avgårde. Tale og Karl ramler ned i båten når de prøver å strekke seg etter kartet.

KARL

(Fortvilet og ropende)

Taaale!

TALE

(Desperat og ropende)

Neeei!

Elefanten står og tuter hemmelighetsfullt for seg selv.

15. Kappløp og farvel til rommet

Barna ror fortvilet etter kartet.

TALE

Ro, Karl, Ro!

KARL

(Sint)

Jeg ror.

Kartet får plutselig raskere fart, og fyker ut av scenen.

TALE

Ro raskere, Karl!

*De ror av alle krefter før de til slutt
kollapser.*

KARL

Ikke sjanse i havet, vi rekker det ikke nå når kartet
har fått rakettfart.

Etter en stund får båten likevel sakte fart.

TALE

Du kan godt slutte å ro, vi får ikke tatt igjen
kartet nå lengre.

KARL

Ror ikke jeg, du kan godt slutte å ro selv.

TALE

Men vi beveger oss jo!

*Tale og Karl blir sjokkerte. Tale kikker i
retning av lyden, og ser det sorte hullet. Rundt
det sorte hullet svirrer rot som de kjenner
igjen fra bestefars rom, blant annet et bord og
en globus.*

TALE

Fort deg og ro, Karl, hvis ikke blir det krise!

KARL

(Klagende og imiterer Tale)

Ro båten, Karl, stopp båten, Karl, ro fort, Karl.
Styr båten selv, Tale!

*Tale og Karl prøver å ro vekk fra det sorte
hullet. Prompiratene seiler inn på scenen ved
siden av Karl og Tale og synger fornøyd.*

(Prompiratenes plyndringsferd)

ALLE PIRATENE

Hei hå vi plyndrer hull

*Kanskje vi en dag finner no' gull (PLOMMEPYSA: eller
tull)*

Fra hull til hull til hull vi drar

Fra dem har vi fått alt vi har!

PIRKEN

(Til Tale og Karl)

Skip o'hoi!

KARL

(Til Tale)
Jeg tror ikke jeg liker pirater lengre. Sangene
slutter jo aldri.

PAPSTEIN PURKA

Hallo lubne landkrabber. Fortreffelig å finne dere
fast her i fjorden.

TALE

Hyggelig å møte dere *fjomp-pirater* også.

PIRKEN

(Later som han er fornærmet)
For en frekkhet, vi er jo bare på tur i vår flotte
farkost.

*Plommepysa prøver å bidra, musikken starter så
vidt igjen.*

PLOMMEPYSA

*Det er så mye fine ting, folk ikke vet de har. Så vi
passer på å plukke dem opp, før i rommet ut de drar.*

PIRKEN

(Avbryter Plommepysa og sangen)
Stopp pop-en, Plommepysa. Hva gjør dere her?

Plommepysa ser svært skuffet ut

TALE

Vi har mistet kartet til Bestefar, og nå nærmer vi
oss et sort hull!

KARL

(Grublende og mumler)
Bestefar? Bestefar...

TALE

Jeg har sett på film hva som skjer når man kommer for
nært et sort hull, man blir dratt i fillebiter!

*Karl stirrer intenst på det sorte hullet. Det er
som om et lys går opp for ham.*

KARL

Men...

TALE

Men hva? Vi må få tak i kartet!

Peker mot det sorte hullet

KARL

Der er kartet! Der borte, ser du, Tale? Og...
Bestefar har jo det bordet i stua! Og den globusen.
Og serviettene, de som vi pyntet med i fjor sommer
når jeg var på besøk.

PAPPTEIN PURKA

Den samme bestefaren som skriblet surrekartet deres?
(Flirende)

Ikke rart han tegner krusedull, med et så stort hull.

KARL

Hva mener du med det?

PIRKEN

Se alt søplet som snurrer rundt, for noe skattesnacks!

Tale og Karl snakker om hverandre.

KARL

Hva har bestefar med dette å gjøre? Og hvorfor er alle tingene hans flyttet? Han skal vel ikke bo i verdensrommet?

TALE

Bestefars hull? Har bestefar et sort hull i verdensrommet?

PAPPTEIN PURKA

(Avbrytende)

Forskrekkelig at deres ferd gjennom verden skulle ta en slik vending.

TALE

Hva gjør alle tingene til bestefar her?

PAPPTEIN PURKA

(Ignorerer Tale)

Er det greit for dere at bestefars brølende hull der borte mister litt av snackset som snurrer rundt? Tror ikke han trenger tinga lengre tross alt.

KARL

(Fortvilet)

Ikke ta tinga til bestefar! Han skal fortsette å bo hjemme hos Tale! Dere får ikke globusen til bestefar! Ikke stolen heller!

PAPPTEIN PURKA

Purka, Pirken, få luft i baken. Her skal det prompes! Full fart forut!

Et vilt kappløp mellom Tale og Karl og Prompiratene for å komme først til det sorte hullet igangsettes. Alt er iscenesatt til episk musikk. Tale og Karl og henger mer og mer etter piratene. Piratene bruker skitne triks (som involverer glitter) slik at de vinner kappløpet. De begynner å håve inn ting fra hullet og ombord i skuta. Mer av det sorte hullet eksponeres, tyngdefeltet blir kraftigere.

PAPPTEIN PURKA

Farvel til dere, våre kjære landkrabber. Selv en slik fantastisk plyndretokt som dette må se sin slutt en gang.

PIRKEN

Men for oss slutter den ikke i dag!

PAPPTEIN PURKA

Adjø!

KARL

Kantene, Tale, de har tatt alle kantene!

Panikken stiger da Karl og Tale blir sugd inn i det sorte hullet. Den episke musikken når klimaks.

TALE

...

Det blir mørkt og helt stille.

16. Bestefar tegner igjen

Karl og Tale ligger andføttes i underkøya med glitter overalt.

KARL

Er du våken?

TALE

Er du våken?

KARL

Ja.

*Det blir stille en liten stund.
Skal vi...*

TALE

Fortelle bestefar om, om alt som har skjedd?

KARL

Mm. Kom!

TALE

Ja, kom an! Jeg først!

De springer ut av køyesenga og bort til døra til bestefar.

TALE

Bør vi banke på?

KARL

Ja, eller, jo, jeg tror det.

Tale banker forsiktig på døra, og åpner den sakte.

TALE

(Hviskende)

Bestefar?

KARL

(Hvisker til Tale)

Er han der?

TALE

(Hvisker)

Ja, la oss gå inn.

Tale går inn først i bestefars rom. Bestefar står foran tegneveggen sin og ser på den, det er mange store, blå kruseduller. Rommet, som til vanlig er svært rotete er nå mye mer åpent enn før, blant annet så er bestefars store bord borte.

TALE

Bestefar?

Bestefar svarer ikke.

Bestefar?

KARL

(Hvisker)

Bestefar?

Tale går bort til bestefar.

TALE

Vi var i verdensrommet, bestefar!

KARL

På ordentlig! Vi kom oss opp via overkøya! Vi prøvde å følge kartet ditt, men det funka egentlig ikke så bra... Men, men vi kom fram, altså, tror jeg. Jeg er cirka absolutt nesten helt sikker.

TALE

Men ja, verdensrommet, bestefar! Der traff vi prompiratene og prompskipet deres, og Pappagøyen og Bjørn Blekksprut og et pinnedyr og elefanten i rommet!

Bestefar tar opp en ny malekost og begynne å male lyse, selvlysende kruseduller inne i alt det blå. Det er glitter overalt. Tale og Karl hopper og danser rundt bestefar mens de utøver alle måtene å kommunisere på de har lært

i verdensrommet i en salig blanding. Plutselig dunker Tale borti bestefar med et uhell.

TALE

Oi, unnskyld, bestefar! Gikk det bra?

Tale stryker bestefar på armen. Karl ser undersøkende på bestefar

KARL

Jeg tror det gikk bra.

Bestefar smiler litt.

KARL

Tror du han skjønnte hva vi sa om verdensrommet?

TALE

Det spiller ingen rolle. Det viktige er at vi har fortalt det.

KARL

Ja, jeg tror faktisk det. Det føles litt lettere. Jeg tror kanskje jeg ikke trenger å snu puta to ganger likevel, er så trøtt at jeg kan sovne stående, jeg!

Karl er stille en stund.

KARL

(Drømmende)

Uten redningsvest!

Tale og Karl blir stående å se på veggen der bestefar maler. Vi hører "Nattasang for drømmere" uten vokal blandet med melodier fra verdensrommet. Lyset dempes, og man ser at det bestefar har malt er selvlysende og nå kommer det til syne. Selvlysende stjerner dukker opp litt rundt omkring i taket og på veggene, slik at man føler man er i verdensrommet.

-SLUTT-